

Klick here to edit

Kuten kaikki varmasti ovat jo huomanneet, anime kasvat-
taa suosiotaan kaiken aikaa. Samalla kun fanit kaivavat
jaksoja internetistä, monet yritykset lisensoivat animea ja
kääntävät sitä omalle kielelleen. Jos joskus sattuu pyöri-
mään jollain otakufoorumilla, voi sieltä huomata viestiket-
jun, jossa käydään kiivasta väittelyä siitä, pitäisikö anime
dubata, saako sitä editoida vai pitäisikö kaikki vain teks-
tittää ja tekstissäkin käyttää mahdollisimman paljon japa-
nilaista sanastoa. Useimmiten tällaisen väittelyn koh-
teeksi joutuu 4Kids-yhtiö, joka on jo saanut monien fani-
en vihat päälleen tekemistään muutoksista. 4Kidsillä on
tapana muokata rajusti dialogia ja editoida, toisin sanoen
sensuroida, kuvamateriaalia.

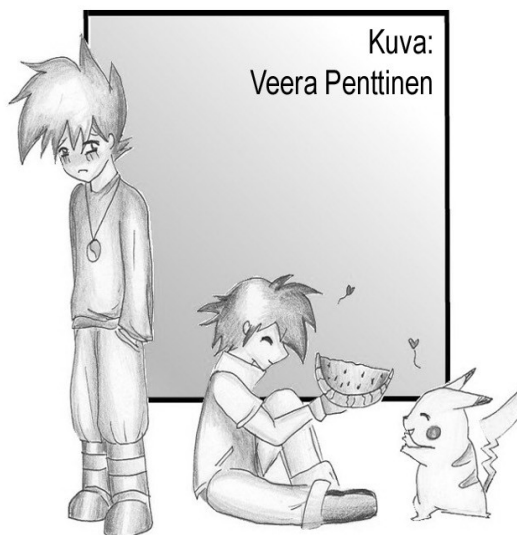
4Kids ei kuitenkaan ole ensimmäinen, eikä ainoa, joka on
editoinut animea. Vuosien aikana kun anime-sarjoja on
silloin tällöin rantautunut Yhdysvaltoihin, ollaan siellä
muokattu niitä länsimaalaisempaan makuun. Esimerkkei-
nä tällaisesta lokalisoinnista ovat sarjat Cardcaptor
Sakura ja Sailor Moon. Etenkin Sailor Moon on joutunut
varsin kovaan käsittelyyn. Hahmojen nimet piti vaihtaa
amerikkalaisiksi, muutama epäilyttävä jakso poistaa ja
kuvia "hiukan" editoida. Koska sarja sisältää selviä
viittauksia shoujo-aihin, piti myös Sailor Uranuksen ja
Sailor Neptunen suhde muuttaa tavallisista rakastavai-
sista serkuksiksi, joista Sailor Uranus onkin oikeasti
mies, joka on joutunut vangiksi naisen ruumiiseen.

Aina ei tarvitse lähteä Amerikkaan asti löytääkseen
editoitua animea, sitä löytyy nimittäin ihan kotinurkiltakin.
Esimerkkinä voinee käyttää Hopeanuolta (Ginga Naga-
reboshi Gin) ja siitä nimenomaan 90-luvun leikattua ver-
sioita. Sitä varmasti monet katselivat lapsena tietämättä,
että siitä oli leikattu pahimpia kohtia pois. Tosin silti on
vaikea ymmärtää, että ilmestyessään Hopeanuoli sai
ikärajakseen sallittu kaikenikäisille, sillä kaikkea raakutta
ei siitä millään voitu poistaa (ei silti, että olisin itse pitänyt
Hopeanuolta raakana kun katsoin sitä nelivuotiaana).

Animesta fanit saattavat nostaa vaikka millaisia väittelyi-
tä, mutta mangasta sen sijaan harvemmin valitetaan.
Manga kuitenkin saa myös osakseen editointia. Ei kuiten-
kaan siinä laajuudessa kuin anime, sillä tavalliset kulut-
tajat harvemmin törmäävät mangaan elleivät sitä etsi.
Sitävastoin animeen saattaa törmätä vaikkapa vain avaa-

malla television juuri oikeaan aikaan (näin ainakin
Yhdysvalloissa). Mangan editointi on ehkä myös siksi
harvempaa, että mustavalkoisen rasteroidun kuvan edi-
tointi nyt vain on työläämpää juuri rastereiden takia. Ei
silti etteikö tällaista(kin) tapahtuisi, nimittäin todella hyvä
esimerkki on Pokémon-manga, jota julkaistiin Yhdysval-
loissa. Japanissa tämä manga on selvästi hieman van-
hemmille pojille suunnattua sisältäen kaikkea sitä, mikä
poikia saattaisi kiinnostaa (varsin vähäpukeisia naisia ja
suurehkoja rintoja). Amerikkalaisessa versiossa rintoja
on naisilla tuskin lainkaan ja kaikkein mielenkiintoisin
editointi on hieman tavallista paljastavamman uimapuvun
muuttaminen suoraan märkäpuvuksi. Pientä ylivarovai-
suutta, kenties?

Suomestakin löytyy jonkinlainen esimerkki siitä, mitä
tapahtuu, kun kulttuurit kohtaavat. Silloin kun mangan
Suomen valloitus alkoi, ja Dragonball rantautui tänne
pohjolaan, nousi suuri haloo sen muuttamista paljas-
tavista ruuduista. Ratkaisu oli vetää manga pois hyllyistä.
Onneksi asia saatiin kuitenkin selvitettyä ja sarja sai
jatkoa. Herää vain kysymys, että miksi näin tuppaa aina
käymään ilman editointia. Kulttuurieroistahan tässä on
kysymys, siitä ei liene epäselvyyksiä, mutta ei kaikkea
silti tarvitsisi sensuroida, ei edes lastensuojelumielessä.
Totuushan nimittäin on, että jos lapsia suojelee koko
lapsuuden kaikelta pahalta, niin järkytys on aikamoinen,
kun he sitten joskus joutuvat kohtaamaan todellisen
maailman. Mutta, jos nyt kuitenkin japanilaisten lasten
katsoma materiaali ei sovi amerikkalaisten ylisuojelluille
lapsille, niin parasta olisi olla vain näyttämättä niitä sarjo-
ja, vai mitä? Onneksi sentään Suomessa on keksitty
asiaan parempi ratkaisu: ikärajat ja niiden nostaminen
sopivalle tasolle. [EAK]

Kuva:
Veera Penttinen